

विष्कम्भगण्डपरिचवर्जं योगेषु कारयेत् ।
 चेतमेनेयमान्यन्त्रेभ्योभिर्दुरीहिषेऽपि च ॥
 तथा विजयवाविने सृष्टेर्ते यद्दमारभेत् ।
 चन्द्रादिबलं लयं तथा शुभनिरीक्षितम् ।
 प्राचादेऽप्येवमेव स्यात् कूपवापीषु चैव हि ॥”
 ऐन्दवं नृगशिरः ॥ ३ ॥ सृष्टेर्ते संवत्सरे ।
 “रौद्रः चेतश्च मेनेयस्तथा शानकटः स्मृतः ।
 वाविजश्च जयन्तश्च गान्धर्वः कुतपस्तथा ।
 रौहिणश्च विरिचश्च विजयो नैर्ऋतस्तथा ।
 माहेन्द्रो वारुणश्चैव वटः पञ्चदश स्मृताः ॥”
 तेन द्वितीयतृतीयसप्तमाष्टमनवमेकादशपञ्चमा-
 न्यतमसृष्टेर्ते चेतारौ वास्तुकर्म कुर्व्यात् ।
 चेत्त्रादिफलानु नरयद्देवयद्दे तु प्रतिष्ठाकाल-
 वशात् तत्कालपरिग्रहः ॥ ३ ॥ तथा च कल्प-
 तरौ देवीपुराणम् ।
 “यस्य देवस्य यः कालः प्रतिष्ठाञ्जरोपये ।
 गर्भापूरशिलान्यासे शुभदक्षस्य पूजितः ॥”
 यस्य देवस्य प्रतिष्ठाञ्जरोपये यः कालः शुभ-
 दक्षस्य गर्भापूरशिलान्यासे यद्दहारम्भे स कालः
 पूजित इति ॥ ३ ॥ प्रतिष्ठाकालश्च मातृस्थे ।
 “चेन्नै वा फाल्गुने वापि ज्येष्ठे वा माघे तथा ।
 माघे वा सर्वदेवानां प्रतिष्ठा शुभदा भवेत् ॥
 प्राप्य पञ्च शुभं शुक्लमतीते चोत्तरायणे ।
 पञ्चमी च द्वितीया च तृतीया सप्तमी तथा ।
 दशमी पौर्णमासी च तथा श्रेष्ठा त्रयोदशी ।
 आसु प्रतिष्ठा विधिवत् कृता बहुफला भवेत् ॥”
 प्रतिष्ठासमुच्चये ।
 “माघे वा फाल्गुने वापि चेन्नैवैशाखयोरपि ।
 ज्येष्ठाषाढकयोर्वापि प्रतिष्ठा शुभदा भवेत् ॥”
 कल्पतरौ देवीपुराणम् ।
 “महिषासुरहन्ताश्च प्रतिष्ठा दक्षिणायने ॥”
 ज्योतिषे ।
 “गुरोर्भेगोरस्तवाद्यं वाहंके मिहगे गुरौ ।
 गुल्मादिभ्यो दशाहे तु वक्रिणीवाहविंशके ॥
 पूर्वैराशावनायातातिचारिगुरुवह्नये ।
 प्राम्ग्राश्रिगन्तुजीवस्य चातिचारे चिपचके ॥
 कम्पाद्यङ्गतसप्ताहे नीचस्थो मलिन्नुचै ।
 पोषादिकचतुर्मासे चरणाङ्गितवर्षे ॥
 एकेनाह्ना चेकदिने द्वितीयेन दिनत्रये ।
 तृतीयेन तु सप्ताहे माङ्गल्यानि विवर्जयेत् ॥
 व्रतारम्भप्रतिष्ठे च यद्दहारम्भप्रवेशने ।
 प्रतिहारम्भे देवकूपदेः परिवर्जयेत् ॥”
 स्मृतिचामरे ।
 “उत्क्रापाते च भूकम्पे अकालवधगर्भिते ।
 वल्लकेतून्मोषाते पक्षे चन्द्रस्यर्धयोः ॥
 प्रयाणानु लजेत् शुभः सप्तरात्रमतः परम् ।
 ब्राह्मणः चित्रियो वैश्वस्यजेत् कर्म चिरा-
 त्कम् ॥
 मृदस्वप्ना चेकरात्रं ततः कर्म समाचरेत् ॥”
 पराशरः ।
 “प्रयागे सप्तरात्रानु चिरात्रं व्रतवन्ने ।
 एकरात्रं परिहृत्य कुर्यात् पात्रियहं यद्दे ॥”

मत्स्यपुराणे ।
 “नवग्रहमखं कृत्वा ततः कर्म समाचरेत् ।
 अन्यथा फलदं पुंसां न कार्यं जायते कश्चित् ॥”
 नवग्रहमानपुत्रवचनम् ।
 “पितृभ्यो हृष्टये हृष्टिआहं दत्त्वा सदचिन्म ।
 क्रूरभूतबलिश्चैव संपूज्य वास्तुदेवताः ॥”
 एकदिने वास्तुयागयहोत्सर्गयोः करणे सप्तदेव
 हृष्टिआहं करणीयम् ।
 “गवशः क्रियमाणे तु मातृभ्यः पूजनं सक्तम् ।
 सक्तदेव भवेत् आहमादौ न पृथगादिषु ॥”
 इति ह्यन्दोगपरिशिष्टात् ।
 मातृस्थे ।
 “ऊहापोहापतत्त्वज्ञो वास्तुशास्त्रस्य पारगः ।
 आचार्यश्च भवेन्नित्यं सर्वदा दीव्यजितः ॥”
 देवीपुराणम् ।
 “प्राचादे च चतुःषट्ठिकाशीतिपदं यद्दे ।
 चतुरष्टौकते चेन्नै चाष्टधा नवधा कृते ॥
 कोणे रेखास्ततो दत्त्वा नव भागान् प्रकल्पयेत् ।
 ईशः कोणाहंतो ज्ञेयः पत्न्यः पदसंस्थितः ॥
 द्विपदस्यो जयन्तश्च शक्रः स्यादेककोष्ठगः ।
 भास्करश्च पदो ज्ञेयो द्विपदः सक्त उच्यते ॥
 भृशः पदस्यो ज्ञातव्यो योम चैव पदाहंकम् ।
 हुताशनः पदाहं तु पूषा च पदसंस्थितः ॥
 वितर्षा द्विपदो ज्ञेयः पदेकस्यो यद्दक्षतः ।
 वैवस्वतः पदकस्यो गन्धर्वो द्विपदस्थितः ॥
 भृङ्गश्चेकपदो ज्ञेयो नृगश्चाहं पदस्थितः ।
 पितरोऽहं पदे ज्ञेयाः पदे दीवारिकक्षणा ॥
 सुवीधो हि पदे ज्ञेयः पदस्यः पुष्यदन्तकः ।
 प्रयसां पतिरेकस्योऽसुरो द्विपदसंस्थितः ॥
 शीवश्चेकपदो ज्ञेयः पापोऽहं पद उच्यते ।
 रोगश्चाहं पदो ज्ञेयो नागश्चापि पदे स्थितः ॥
 द्विपदे विष्कम्भो तु भञ्जाटः पदसंस्थितः ।
 यज्ञेश्वरः पदो ज्ञेयो नागराहं द्विपदस्थितः ॥
 पादस्या श्रीमहादेवो दितिश्चाहं पदस्थिता ।
 आपानपादसंस्थाः स्यादापवन्तः पदस्थितः ॥
 चतुष्यदस्यो विज्ञेयश्चायमा मध्यपूर्वगः ।
 वाविजस्तु पदो ज्ञेयः वाविजी पदसंस्थिता ॥
 ततो विषखान् विज्ञेयश्चतुष्येमेधसंस्थितः ॥
 इन्द्रश्चेन्द्रात्मजश्चोभावेकैकपदसंस्थितौ ॥
 मित्रश्चतुष्यदस्यैव पश्चिमे च यवस्थितः ।
 रुद्रश्चेकपदो ज्ञेयो राजयस्या पदस्थितः ॥
 घराघरश्च विज्ञेय उत्तरे च चतुष्यदे ।
 चतुष्यदश्चतुर्लोकौ मध्ये ज्ञेयः प्रजापतिः ॥
 देवताहृचरा वाह्ये सर्वे शान्तकृतासुराः ।
 एवं प्रयत्न कोटानि रजसापूर्य देशिकः ॥
 यतेवामेव देवानां बलिं दद्यात् कामिकम् ॥”
 रजसेति पञ्चवर्णरजोभिः । तथा च शारदा-
 याम् ।
 “उक्तानामपि देवानां पदान्यापूर्य पञ्चभिः ।
 रजोभिस्तैर्वैधोक्तैः पायसान्नैर्वर्जितं हरत् ॥”
 तथा ।
 “पीतं हरिद्राचूर्णं स्यात् चित्तं तद्भक्तसम्भवम् ।

कुसुमचूर्णमवर्णं लब्धं दग्धपुलाकजम् ।
 विस्वादिपञ्चर्णं श्याममित्युक्तं वर्णपञ्चकम् ॥”
 स्यात् पुलाकस्तुच्छधान्ये इत्यमरोक्तेः तुच्छं
 अपक्वम् ।
 “पूज्या मङ्गलवाह्ये तु पूर्व्यापय्यादिककृतात् ।
 स्तब्धश्चैव विदारो च अयमा पूतना तथा ।
 जम्बका पापराक्षस्यौ पिलिपिङ्गश्चरश्चपि ॥”
 मङ्गलकरवाचामर्थ्यं शालग्रामसमीपे सर्वे
 पूज्याः ।
 “शालग्रामशिलाकूपो यच्च तिष्ठति केशवः ।
 तच्च देवासुरा यथा भुवनानि चतुर्दश ॥”
 इति मत्स्यपुराणवचनात् ।
 तत्रावाहनविसर्जने न क्षतः ।
 “शालग्रामे स्थावरे च नावाहनविसर्जने ॥”
 इति वचनात् ।
 तदसम्भवे घटादिजले । प्रतिमास्थानेऽप्यसु
 आवाहनविसर्जनवर्णम् । इति बौधायन-
 वचनात् ॥ ३ ॥ एवं विशेषवर्णिमत्स्यपुराणदेवी-
 पुराणाभ्यास्तुतोऽपीदानीन्तनैर्न च वक्ष्यते ।
 इति न लिखितः । किन्तु मत्स्यपुराणोक्तपायच-
 र्णिकर्तव्यते । तथा च ।
 “पायचं वापि हातयं खनात्वा सर्वतः क्रमात् ।
 नमस्कारेण मनसि प्रणवाद्येन सर्वतः ॥”
 अतएव प्रायुक्तशारदावाक्ये पायसमात्रमुक्तं
 तेन एव पायसवर्णिः ॐ ईशानाय नमः ।
 इत्यादिना प्रयोगः । न च वाच्यतमिमीक्ष-
 मस्तुकेदेवताये एव पायसवर्णिर्न इत्यादि
 प्रणवादिनमस्कारान्तात्मनामरूपमन्त्रमध्ये देव-
 प्रवेशस्यानुकृतात् । तथा च मत्स्यपुराणम् ।
 “ॐ कारादिचमायुक्तं नमस्कारान्तकीर्तितम् ।
 खनाम सर्ववसानां मन्त्र इत्यभिधीयते ॥”
 इति देवीपुराणम् ।
 “एवं भूतमन्त्रानामु बलिर्देयस्तु कामिकः ।
 एतान् प्रपूजयेद्देवान् कुशपुण्याच्यतेऽर्चुः ॥
 एवं प्रपूजिता देवाः शान्तिपुष्टिपदा कृताम् ।
 अपूजिता विनिव्रन्ति कारकां स्यापक्वं तथा ।
 एतान् प्रपूजयेद्देवान् कुशपुण्याच्यतेऽस्तथा ॥”
 अथ पूजया निवृत्त्यात् वक्ष्यमाणमत्स्यपुराण-
 वचने होमानन्तरं बलिदानाच्च वक्ष्येः काम्यत्वात्
 पूजा होमानन्तरं बलिदानाचारः । तथा च ।
 “नक्षत्रानि तथा कुर्यादासुदेवस्य पूजनम् ।
 शिवाच्च पूजनं कुर्यादासुदेवगणस्य च ।
 गन्धार्घ्यपुष्पनैवेद्यधूपपादोः सुरसप्तमः ।
 ततः संपूजयेत् तस्मिन् सर्वलोकाधरा महीम् ॥
 सुकृपां प्रमदाकृपां दिशाभरत्भूषिताम् ।
 ध्यात्वा तामर्चयेद्देवीं परितुष्टां शिवाननाम् ॥
 ततः खनामन्त्रेण सर्वदेवमव हरिम् ।
 ध्यात्वा समर्चयेत्तत्र यजेदास्तुनरं परम् ॥
 नक्षत्रानि ततो विद्वान् कुर्यादाधारमन्त्रैः ।
 तस्मिन् संस्थापयेत् कुम्भं वह्न्या सह पूरितम् ।
 जेमं वा राजतं पात्रं चक्षुषं वा हृष्टं शुभम् ।
 सर्वजीवोद्योयुक्तं सुवर्णरजतान्वितम् ॥